
Nerecenzovaný článek

Vznik dělostřelectva u československých legií v Rusku

The formation of artillery in the Czechoslovak legions in Russia

Tomáš Havlík, Ladislav Potužák, Ondřej Pekař, Michal Švehlík

Abstrakt: Článek se zabývá vznikem dělostřelectva u československých legií v Rusku. S využitím informací čerpaných z dobových pramenů a knih ze 30. let minulého století prezentuje základní mezníky, jež byly u zrodu této významné části československých legií.

Abstract: The article deals with the formation of artillery in the Czechoslovak legions in Russia. Using information drawn from contemporary sources and books from the 1930s, it presents the basic milestones that were at the birth of this important part of the Czechoslovak legions.

Klíčová slova: Legie; legionáři; dělostřelectvo; 1. světová válka.

Keywords: Legions; Legionnaire; Artillery; 1. World War.

ÚVOD

Dělostřelectvo bylo součástí československých legií v Rusku. Nepůsobilo v nich však již od samého počátku. Proto je třeba připomenouti základní mezníky vzniku České družiny, která se stala základem československých legií v Rusku.

Zřízení České družiny je datováno dnem 12. srpna 1914 (30. července našeho kalendáře) a je spojeno s městem Kyjev, který byl hlavním střediskem československých legií zejména kvůli počtu československých obyvatel. V tomto městě absolvovali vojáci také svou vojenskou přísahu dne 11. října 1914 (28. září 1914), konkrétně před katedrálou sv. Sofie. Organizace československých legií byla identická jako organizace pěších útvarů ruské armády a bylo určeno, že nejméně 1/3 důstojníků musí být ruské národnosti. Na počátku České družiny stálo 720 vojáků, kteří byli rozčleněni do 3 rot (4. rota přibyla 21. září 1914) a jejím prvním velitelem se stal pplk. Lotocký, jenž byl později (v říjnu) nahrazen pplk. Sozentovičem.¹

Z počátku bylo úkolem České družiny působit na české obyvatele sloužící jak na frontě a bojující na straně Rakouska Uherska, tak i na obyvatele žijící na území nepřítele a připravit si tím půdu pro činnost vlastních vojsk. Ovšem vzhledem k využití těchto jednotek jako výzvědných vyvstal požadavek na rozšíření nejprve o záložní rotu, poté na pluk a později s rozšířením na brigádu i o další druhy jednotek.

Dělostřelectvem v československých legiích v Rusku se moderní literatura zabývá jen sporadicky, a právě proto se na tuto část legií článek zaměřuje.

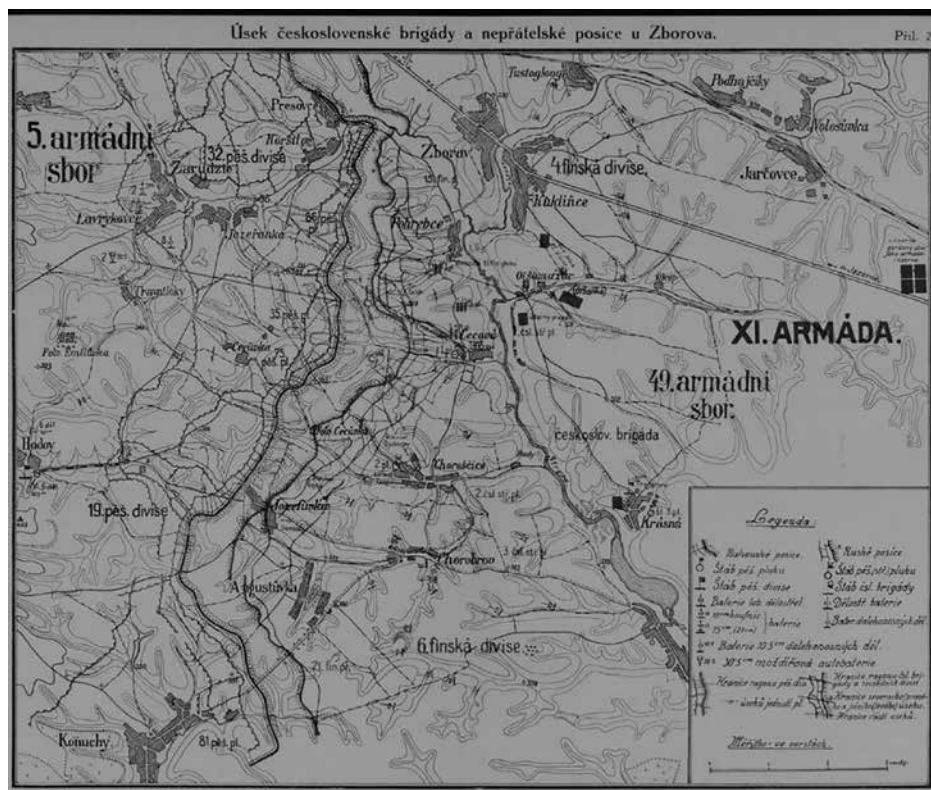
1 POČÁTKY ČESKOSLOVENSKÉHO DĚLOSTŘELECTVA V RUSKU

Zlomovým okamžikem nejen pro československou brigádu, ale také pro vznik československého dělostřelectva se stala bitva u Zborova, která se odehrála 1.–2. července 1917.

Před začátkem této bitvy nebyly podmínky pro československé legionáře vůbec příznivé. Vzhledem k politickým změnám v Rusku byl vnesen zmatek do řad vojsk bojujících na straně Rusů a vojenské vedení bylo donuceno pro uskutečnění dlouho odkládaného útoku vybrat jednotky, které se dobrovolně přihlásí a z nichž byly utvořeny úderné prapory. Takto učinili 3 střelecké pluky československé brigády. Během bojů příslušníci československé brigády prokázali svou odvahu a zarputilost, když i přes rozklad ruské armády dokázali nejen zaútočit, ale také zajmout 3150 vojáků, 62 důstojníků a 15 děl.²

¹ Za svobodu: obrázková kronika československého revolučního hnutí na Rusi 1914–1920. cs: Otakar Vaněk, 1925–1929 FIDLER, Jiří. Dějiny československých legií v datech. Praha: Euromedia Group, 2019. Universum (Euromedia Group). ISBN 978-80-7617-971-4.

² FIDLER, Jiří. Dějiny československých legií v datech. Praha: Euromedia Group, 2019. Universum (Euromedia Group). ISBN 978-80-7617-971-4. KAVENA, Karel et al. Dějiny dělostřeleckého pluku 1 Jana Žižky z Trocnova v ruské revoluci a ve vlasti. Praha: Výbor oslav 20letého trvání dělostřeleckého pluku I, 1937.



Obrázek č. 1: Pozice československé střelecké brigády v bitvě u Zborova³

Chrabrost a statečnost legionářů v bitvě u Zborova nezůstala bez povšimnutí, a kromě písemných gratulací přijel do vesnice Okop ministr války Alexandr Fjodorovič Kerenskij, jenž dal vojenské delegaci příslib rozšíření československé brigády. V rámci rozšíření brigády na armádní sbor byla utvořena 2. československá střelecká divize, 1. československá střelecká divize byla doplněna o 4. pluk a bylo rozhodnuto také o vytvoření československého dělostřelectva a pomocných technických jednotek.

³ ŠTEIDLER, František. Zborov: operace československé brigády u Zborova a Tarnopole roku 1917. Praha: Vědecký ústav vojenský, 1922.

2 FORMOVÁNÍ SAMOTNÉHO ČESKOSLOVENSKÉHO DĚLOSTŘELECKÉHO DIVISIONU

Na počátku vzniku československého dělostřelectva na Rusi nebyl pouze již zmíněný příslib ministra války na rozšíření brigády, ale základním stavebním kamenem se stal rozkaz vrchního velitele ruské armády generála Alexeje Alexejeviče Brusilova č. 570/1917, který nařizoval vytvoření samostatného československého lehkého dělostřeleckého divisionu (oddílu) ze sedmých baterií 3., 4. a 10. dělostřelecké brigády ruské armády.

*Vrchní velitel ruské armády.
Čj. 570/1917.*

18. července 1917.

*Veliteli jihozápadní fronty
generálu Duchoninovi.*

*Nařizují sformovati ze sedmých baterií 3., 4. a 10. dělostřelecké brigády
samostatný československý lehký dělostřelecký division této sestavy :*

*velitelství divisionu,
1., 2. a 3. baterie a
muniční park.*

*Sedmé baterie uvedených brigád včleňte do stavu Československé střelecké
pěší brigády a přejmenujte na 1., 2. a 3. baterii samostatného československého
lehkého dělostřeleckého divisionu. Stav mužstva baterií bude doplněn zajatými
Cechoslováky-dělostřelci z počtu československých vojsk.*

11. srpen budiž počítán za první organizační den.

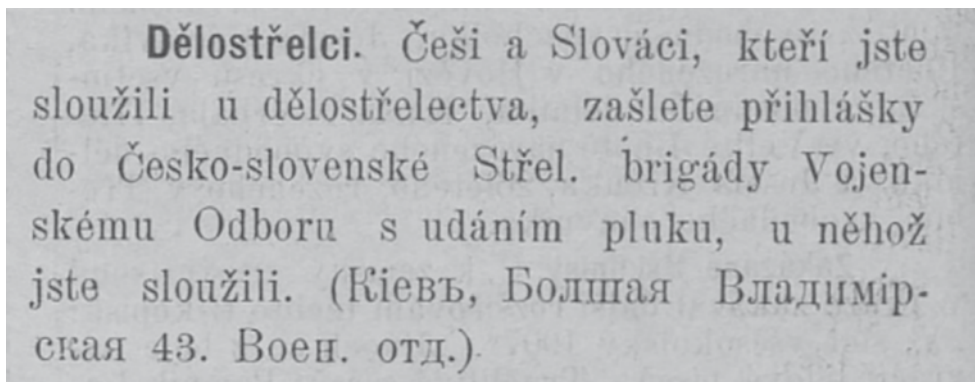
Generál Brusilov.

Obrázek č. 1: Rozkaz vrchního velitele ruské armády č.570/1917⁴

Nelze ovšem opomenout také úlohu důstojníků dělostřelectva ruské armády, kteří i přes nepříznivé podmínky způsobené zejména nedostatkem zásob, vybavení a proviantu, dokázali položit základ dělostřelectva u československých legií. Bohužel těmito problémy komplikace neskončily a vyvstala zásadní otázka, kde získat příslušníky nově tvořeného dělostřelectva. Z rozkazu je patrné, že nové vojáky měli získávat z řad Čechů a Slováků v zajateckých táborech, kteří byli příslušníky dělostřelectva v Rakousko-Uherské armádě, ale těchto osob se v nich nacházelo pramálo. Jako příklad snah o získání

⁴ KAVENA, Karel et al. Dějiny dělostřeleckého pluku 1 Jana Žižky z Trocnova v ruské revoluci a ve vlasti. Praha: Výbor oslav 20letého trvání dělostřeleckého pluku I, 1937.

příslušníků v zajateckých táborech lze uvést odstavec uvedený v časopisu Čechoslovan (číslo 15 ze dne 26. června 1916).⁵



Obrázek č. 2: Odstavec z časopisu Čechoslovan k oslovení zajatců – dělostřelců⁶

Všechny tyto svízele stály u vzniku 1. československého samostatného dělostřeleckého divisionu, ale i přes tuto nepřízeň dne 12. srpna 1917 dorazila do Polonného, kde se nacházela československá střelecká brigáda jako první z baterií 7. baterie 4. dělostřelecké brigády. Ostatní dvě baterie dorazily, kvůli zmatkům způsobenými zpožděním rozkazů, k brigádě později – 7. baterie 10. brigády dne 15. září 1917 a 7. baterie 3. brigády dne 18. září 1917.

Převelené baterie z ruské armády byly začleněny do organizace následovně:

- 7. baterie 4. brigády přejmenována na 1. baterii Jana Žižky z Trocnova a ubytována ve vesnici Tyranovka spolu s velením divisionu,
- 7. baterie 3. brigády přejmenována na 2. baterii a ubytována ve vesnici Pečanovka,
- 7. baterie 10. brigády přejmenována na 3. baterii a ubytována ve vesnici Koloděžno.

Ihned po příchodu těchto baterií vyvstal požadavek na materiální, výzbrojní a výstrojní doplnění, protože přidělené baterie měly nekompletní a bojem opotřebovanou výstroj a výzbroj, která vzhledem k intenzivnímu používání nebyla zcela vyhovující bojovým požadavkům. Dále byl problém také s koňmi, ti byly vyčerpaní kvůli bojům a nebyl jich dostatečný počet. Počty, kterých dosahovaly baterie při svém příchodu jsou uvedeny na obrázku níže.

⁵ Čechoslovan: časopis Čechů v Ruské říši. Kijev: V. Švihovský, 26.06.1916, 6(15), s. 6. ISSN 2414-9373. Dostupné také z: <https://www.digitalniknihovna.cz/dsmo/uuid/uuid:413194d1-4c00-11e9-a815-005056b73ae5>

⁶ Čechoslovan: časopis Čechů v Ruské říši. Kijev: V. Švihovský, 26.06.1916, 6(15), s. 6. ISSN 2414-9373. Dostupné také z: <https://www.digitalniknihovna.cz/dsmo/uuid/uuid:413194d1-4c00-11e9-a815-005056b73ae5>

Pojmenování	Předepsaný početní stav	Početní stav					
		kmenový			skutečný		
		u baterie					
		7/4	7/3	7/10	7/4	7/3	7/10
Důstojníků.....	5	5	4	4	5	4	4
Vojenských úředníků :							
lékařů	—	—	—	—	—	—	—
Mužstva:							
poddůstojníci.....	21	20	23	22	20	22	20
svobodníci	33	25	47	50	20	22	20
vojáci	92	101	84	80	97	81	71
Koně:							
jezdecké	27	25	26	13	25	26	13
dělostřelecké tažné	43	43	41	39	43	41	39
vozatajské tažné.....	11	10	11	7	10	11	6
Vozů vojenských.....	9	4	4	4	4	4	4
Děl	6	6	4	6	6	4	6

Obrázek č. 3: Početní stavy u přidělených baterií při příchodu k čs. brigádě⁷

Výzbroj československých dělostřelců tvořila různorodá směsice ruských i zahraničních dělostřeleckých zbraní. Hlavní zbraní byly 76mm divizní kanony M1902, které byly používány nejen ve formě tažených děl, ale byly také lafetovány do obrněných vozidel. Ve výzbroji byly také i 105mm a 120mm děla, bylo ovšem možno najít zde i zajímavé typy např. 37mm automatické kanony McClean Mk. III americké výroby. Výzbrojí československých dělostřelců se bude podrobněji zabírat příští článek.⁸

Materiální nedostatky popisuje kniha „1. dělostřelecká brigáda Jana Žižky na Ukrajině“ následovně⁹:

7/4 baterie:

Důstojníků byl předepsaný počet.

V úhrnném počtu mužstva jeví se nedostatek 9 mužů.

⁷ ŠMÍD, Jaroslav Mikuláš. 1. dělostřelecká brigáda Jana Žižky na Ukrajině. Praha: Naše záloha, 1937. Dostupné také z: <https://www.digitalniknihovna.cz/dsmo/uuid/uuid:e04ff9df-7ba1-49b7-88ee-21db2478070c>

⁸ Vojska: Českoslovenští legionáři. Brno: Extra Publishing, 2022. ISSN 1805-7187.

⁹ ŠMÍD, Jaroslav Mikuláš. 1. dělostřelecká brigáda Jana Žižky na Ukrajině. Praha: Naše záloha, 1937, s. 44.

Podle hodnotí mužstva nedostával se na předepsaný počet 1 poddůstojník a 13 svobodníků. Naproti tomu ve skupině vojáků jeví se přebytek o 5 mužů.

V úhrnném počtu koní jeví se celkový nedostatek 3 koní, a to 2 koně jezdecké a 1 vozatajský kůň.

Vozů vojenských chybělo celkem 5.

Počet děl byl úplný.

V celku nebyla situace této baterie přes zjištěné nedostatky zvláště nepříznivá.

7/3 baterie:

Na předepsaný počet důstojníků chyběl 1 subalterní důstojník.

V úhrnném počtu mužstva jeví se nedostatek 21 mužů.

Podle hodnotí mužstva nedostávalo se na předepsaný počet 11 svobodníků a 9 vojáků. Naproti tomu přebýval 1 poddůstojník.

V početním stavu koní jeví se nedostatek 3 koní, totiž 1 jezdeckého a 2 dělostřeleckých tažných.

Vozů vojenských chybělo celkem 5.

Počet děl vykazuje nedostatek 2 děl.

Situace této baterie byla již nepříznivější při porovnání s baterií vpředu uvedenou. Její nedostatky byly značné, a zvláště velmi ožehavé, pokud jde o předepsaný počet děl.

7/10 baterie:

Na předepsaný počet důstojníků chyběl 1 subalterní důstojník.

V úhrnném počtu jeví se nedostatek 35 mužů.

Podle hodnotí nedostával se na předepsaný počet 1 poddůstojník, 13 svobodníků a 21 vojáků.

Úhrnný početní stav koní vykazuje nedostatek ve výši 23 koní, z čehož připadá na jezdecké koně 14, na dělostřelecké tažné koně 4 a vozatajské koně 5.

Vozů vojenských chybělo celkem 5.

Počet děl souhlasí s předepsaným počtem.

Situace této baterie po stránce jejího personálního vybavení byla při porovnání s ostatními bateriemi nejnepříznivější.

U všech baterií chyběly muniční vozy, kterými nebyly vybaveny, už když byly sestavovány. Jejich počet pro všechny baterie činí 36.

5. září 1917 je vydán rozkaz, který určil veliteli záložního praporu za úkol vyslat na velitelství československé střelecké brigády všechny vojáky, kteří se budou hodit pro službu u dělostřeleckých baterií v nově vzniklém dělostřeleckém divisionu. Díky tomuto nařízení bylo odesláno 326 legionářů, kteří měli tvořit budoucí kádr československého dělostřelectva. Transport s vojáky dorazil až dne 15. září 1917 a jsou rozděleni dle svých vlastních preferencí a dobrovolného výběru k jednotlivým bateriím dělostřeleckého divisionu, ale k těm přicházejí až 26. září 1917.¹⁰

¹⁰ KAVENA, Karel et al. Dějiny dělostřeleckého pluku 1 Jana Žižky z Trocnova v ruské revoluci a ve vlasti. Praha: Výbor oslav 20letého trvání dělostřeleckého pluku I, 1937

Ihned po příchodu byly dobrovolníci ubytováni, dne následujícího proběhla přehlídka pro velitele baterií a již 3. dne od jejich příchodu začal jejich výcvik, který měl následující harmonogram:

Den	Čas	Předmět	Zúčastní se
Pondělí	8.30—10	Výcvik u děl	Obsluha a poddůstojníci Pátrači Pozorovatelé a poddůstoj.
	10—11	Nauka o děle	
	16—17	Výcvik pátračů	
	17—18	Teorie střelby	
Úterý	8.30—10	Výcvik u děl	Obsluha a poddůstojníci Jízdní a pátrači Celá baterie Pozorovatelé a poddůstoj.
	10—11	Jízda koňmo	
	16—17	Polní služba	
	17—18	Teorie střelby	
Středa	8.30—10	Výcvik u děl	Obsluha a poddůstojníci Obsluha, jízdní a poddůst. Pozorovatelé a poddůstoj.
	10—11	Nauka o děle	
	16—17	Polní služba u bat.	
	17—18	Teorie střelby	
Čtvrtek	8.30—10	Výcvik u děl	Obsluha a poddůstojníci Jízdní a pátrači Celá baterie Pozorovatelé a poddůstoj.
	10—11	Jízda koňmo	
	16—17	Pěší výcvik	
	17—18	Teorie střelby	
Pátek	8.30—10	Výcvik u děl	Obsluha a poddůstojníci Obsluha, jízdní a poddůst. Pozorovatelé a poddůstoj.
	10—11	Nauka o děle	
	16—17	Polní služba u bat.	
	17—18	Teorie střelby	
Sobota	8.30—10.30	Opevňování baterie	Obsluha a poddůstojníci Poddůstojníci
	16—17	Jízda koňmo	
Neděle		Volno	

Obrázek č. 4: Harmonogram výcviku nových příslušníků dělostřeleckého divisionu¹¹

I přes nesčetné komplikace, které stály u zrodu 1. československého dělostřeleckého divisionu, nakonec proběhlo vytvoření této části 1. čs. střelecké brigády úspěšně.

¹¹ KAVENA, Karel et al. Dějiny dělostřeleckého pluku 1 Jana Žižky z Trocnova v ruské revoluci a ve vlasti. Praha: Výbor oslav 20letého trvání dělostřeleckého pluku I, 1937

3 STRUKTURA VELENÍ 1. ČESKOSLOVENSKÉHO SAMOSTATNÉHO DĚLOSTŘELECKÉHO DIVISIONU

Prvními veliteli se stali důstojníci ruského dělostřelectva a dne 22. září mělo složení důstojnického sboru následující strukturu.

Velitel divisionu:

- **plk. Vasil Nojelov**

Narozen 17. 4. 1866. K československým legiím byl zařazen 5. září 1917. Velitelem 1. československého dělostřeleckého divisionu byl jmenován 17. září 1917 rozkazem 1. československé střelecké divize č. 177. Před převelením byl velitelem 126. ruské dělostřelecké brigády.¹²

3.1 Důstojníci 1. baterie

Velitel baterie:

- **kpt. Jiří Mackevič**

Narozen 19. 12. 1886. Před zařazením do československých legií sloužil u 7. baterie 4. brigády ruského dělostřelectva a k legiím byl zařazen dne 29. července 1917. Kromě toho, že byl velitelem 1. baterie, byl z počátku také prozatímním velitelem celého divisionu – do jmenování plk. Nojelova. Vydal taktéž první rozkaz československého dělostřeleckého divisionu, jehož překlad je uveden v příloze. V roce 1917 byl vyznamenán křížem sv. Jiří 4. stupně. V legiích skončil 12. dubna 1919. Po zrušení dělostřeleckého divisionu byl převelen v hodnosti plukovníka zpět do ruské armády a ustanoven velitelem dělostřeleckého sibiřského úderního sboru, během bojů roku 1920 byl zajat, ale uprchl a skrýval se v okolí Krasnojarsku. Později se 3 roky živil jako lékárník a v roce 1924 přijel do Prahy. Později sloužil v československé armádě a dosáhl hodnosti brigádního generála. Zemřel 8. září 1941.¹³



Obrázek č. 6: kpt. Jiří Mackevič¹⁴

¹² Archiv VHA,

¹³ Archiv VHA, Jiří Mackevič. Legie100 [online]. [cit. 2022-12-08]. Dostupné z: <http://legie100.com/krev-legionare/61161/>

¹⁴ Archiv VHA, Jiří Mackevič. Legie100 [online]. [cit. 2022-12-08]. Dostupné z: <http://legie100.com/krev-legionare/61161/>

Starší důstojník:

- por. Alexander Choljavin



Narozen 2. 2. 1895. K československým legiím byl přiřazen 5. září 1917. Během své služby u legií byl 19. června 1917 vyznamenán křížem sv. Jiří 4. stupně za projevenou statečnost. Při bojích u Buzulu-ku byl raněn střepinami do prsou a nohy a zemřel v sanitním vlaku 27. června 1918. Místem jeho posledního odpočinku se stalo město Samara.¹⁵

Obrázek č. 7: por. Alexander Choljavin¹⁶

Mladší důstojníci:

- prap. Vladislav Choljavin
- prap. Vasilij Bojkov

3.2 Důstojníci 2. baterie

Velitel baterie:

- kpt. Pavel Rešetilov



Narozen 17. 8. 1886. Do československé legie byl zařazen 29. července 1917, před zařazením získal mnoho bojových zkušeností přímo na frontě, z nichž poměrná část byla v sestavě 7. armády.¹⁷

Obrázek č. 8: kpt. Pavel Rešetilov¹⁸

¹⁵ Archiv VHA, Choljavin Alexandr. Legie100 [online]. [cit. 2022-12-08]. Dostupné z: <http://legie100.com/krev-legionare/66266/>

¹⁶ Archiv VHA, Choljavin Alexandr. Legie100 [online]. [cit. 2022-12-08]. Dostupné z: <http://legie100.com/krev-legionare/66266/>

¹⁷ Archiv VHA, KAVENA, Karel et al. Dějiny dělostřeleckého pluku 1 Jana Žižky z Trocnova v ruské revoluci a ve vlasti. Praha: Výbor oslav 20letého trvání dělostřeleckého pluku I, 1937, s. [149]. Dostupné také z: <https://www.digitalniknihovna.cz/dsmo/uuid/uuid:51eaed5e-0fc3-11e8-927a-005056b73ae5>

¹⁸ Archiv VHA, KAVENA, Karel et al. Dějiny dělostřeleckého pluku 1 Jana Žižky z Trocnova v ruské revoluci a ve vlasti. Praha: Výbor oslav 20letého trvání dělostřeleckého pluku I, 1937, s. [149]. Dostupné také z: <https://www.digitalniknihovna.cz/dsmo/uuid/uuid:51eaed5e-0fc3-11e8-927a-005056b73ae5>

Starší důstojník:

- štb. kpt. Vasil Pljugin

Narozen 1. 1. 1894. K Československým legiím byl přiřazen 29. července 1917. V řadách Ruské armády prošel různými funkcemi, poslední z nich byla pobočník velitele brigády. Při bojích byl zraněn 7. května 1915. Během své služby byl vyznamenán řádem sv. Vladimíra 4. stupně s mečí, řádem sv. Stanislava 3. stupně s mečí a řádem sv. Anny 3. stupně. Z legií byl vyřazen 1. dubna 1918.¹⁹

Mladší důstojníci:

- ppor. Semen Šarikov
- prap. Nikolaj Filippov

3.3 Důstojníci 3. baterie

Velitel baterie:

- kpt. Nikolaj Němercalov



Narozen 6. 5. 1890. Do československé legie byl přiřazen 29. července 1917, před zařazením sloužil u 7. baterie 10. brigády ruského dělostřelectva. Do ruské armády vstoupil v roce 1917, konkrétně do dělostřeleckého učiliště. Během služby v armádě mu byly uděleny řády sv. Stanislava 2. a 3. stupně, řád sv. Anny 2. stupně a řád sv. Vladimíra 4. stupně. Vyřazen z československé legie byl dne 5. dubna 1918.²⁰

Obrázek č. 9: kpt. Nikolaj Němercalov²¹

Starší důstojník:

- por. Vladimír Bogoslovskij

Narozen 28. 9. 1891. K Československým legiím byl přiřazen 29. července 1917.²²

Mladší důstojníci:

- prap. Boris Zarubo
- prap. Michal Baruzdin

¹⁹ Archiv VHA

²⁰ Archiv VHA, Němercalov Nikolaj. Legie100 [online]. [cit. 2022-12-08]. Dostupné z: <http://legie100.com/krev-legionare/72616/>

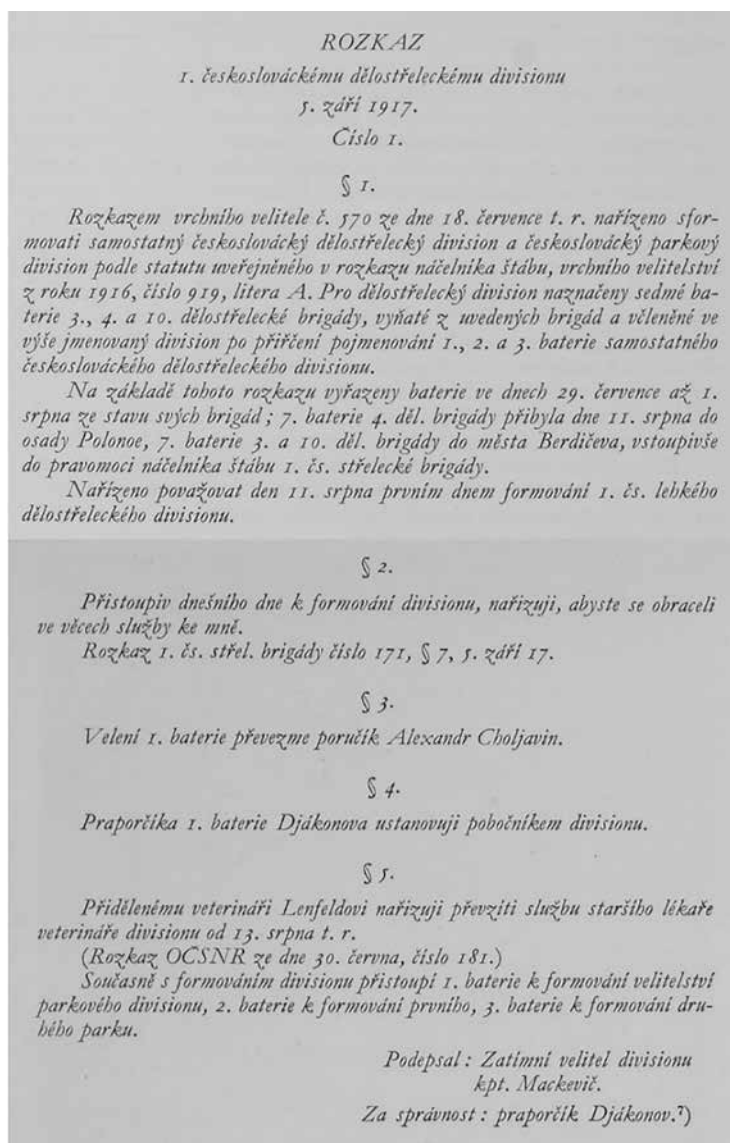
²¹ Archiv VHA, Němercalov Nikolaj. Legie100 [online]. [cit. 2022-12-08]. Dostupné z: <http://legie100.com/krev-legionare/72616/>

²² Archiv VHA

ZÁVĚR

I přes skutečnost, že o tomto období našich dějin již bylo sepsáno mnohé, stále se objevují nové informace, se kterými není veřejnost seznámena nebo jsou známy pouze v odborných kruzích, případně již byly zapomenuty. Prostřednictvím tohoto článku se snažíme, aby tyto skutečnosti spatřily světlo světa a povedlo se je rozšířit mezi veřejnost. Vzhledem k omezenému rozsahu článku jej lze považovat za úvodní obecné seznámení s dělostřelectvem u československých legií a rádi bychom jej v budoucnu dále rozvíjeli prostřednictvím dalších článků.

PŘÍLOHA



Obrázek 10: Rozkaz 1. československého dělostřeleckého divisionu č. 1²³

²³ KAVENA, Karel et al. Dějiny dělostřeleckého pluku 1 Jana Žižky z Trocnova v ruské revoluci a ve vlasti. Praha: Výbor oslav 20letého trvání dělostřeleckého pluku I, 1937.

Autoři: ***kpt. Ing. Tomáš Havlík**, nar. 1993, absolvent Fakulty ekonomiky a managementu Univerzity obrany, obor Vojenský management. V letech 2017–2020 působil jako velitel palebné čtyř minometné baterie u mechanizovaného praporu a v roce 2019 byl nasazen v zahraničí. V současné době působí na Katedře palebné podpory Fakulty vojenského leadershipu Univerzity obrany a kombinovaně studuje doktorské studium Teorie obrany státu. Zabývá se problematikou bojového použití dělostřelectva, zejména činností dělostřeleckých jednotek.*

***prof. Ing. Ladislav Potužák, CSc.** (plk. v.v.), nar. 1949, v roce 1971 absolvoval Vyšší dělostřelecké učiliště v Martině, v roce 1975 VA v Brně, obor velitel-sko-štábní raketového vojska a dělostřelectva. Působil ve funkcích náčelník průzkumu oddílu, ZNŠ výcvikového a zabezpečovacího pluku a na cvičeních u vojsk zástupce velitele dělostřeleckého pluku. Od r. 1977 působil jako pedagog a vykonával funkce náčelníka skupiny, zástupce vedoucího katedry a proděkana. V roce 1985 obhájil kandidátskou dizertační práci, v roce 1992 habilitační práci a v roce 1999 byl jmenován profesorem. V současné době působí na Katedře palebné podpory Fakulty vojenského leadershipu Univerzity obrany. V pedagogické a vědecké činnosti se zaměřuje na problematiku sil bojové podpory se zaměřením na dělostřelectvo.*

***npor. Ing. Bc. Ondřej Pekař**, nar. 1990, absolvent Fakulty vojenského leadershipu Univerzity obrany, obor Řízení a použití ozbrojených sil. Dále vystudoval geografii a kartografii na Univerzitě Karlově v Praze. Sloužil ve velitelských funkcích u dělostřeleckého pluku. Od roku 2021 je studentem doktorského studijního programu Teorie obrany státu na Univerzitě obrany. Ve své výzkumné práci se zaměřuje na problematiku dělostřelectva, zejména na oblast rekognoskace a automatizace tohoto procesu.*

***rtm. ček. Michal Švehlík**, nar. 2000, student Fakulty vojenského leadershipu Univerzity obrany, specializace velitel dělostřeleckých jednotek. Zajímá se o vojenskou historii, zejména o období 1. světové války, dále taktiku a činnost dělostřeleckých jednotek.*